

Onbelastbaarheid morele schadeloosstelling

Auteur(s): Stefaan Van
Crombrugge

Editie: 1477 p. 11

Publicatiedatum: 25 mei 2016

Rechtbank/Hof: Rb. Brugge

Datum van uitspraak: 15 februari 2016

Wetboek: W.I.B. 92

Artikel: 31

Onbelastbaarheid morele schadeloosstelling

De voorzitter van de raad van bestuur van een Belgische vennootschap, tevens kaderlid van een buitenlandse dochtermaatschappij van die vennootschap, ziet zijn mandaat en zijn arbeidsovereenkomst beëindigd worden in het kader van een overname van de Belgische vennootschap, waarna een nogal stormachtig faillissement is gevolgd. In beide overeenkomsten was een niet-concurrentiebeding opgenomen. Hij ontvangt bij zijn ontslag van de buitenlandse dochtermaatschappij een morele schadevergoeding. De fiscus wil die belasten als een vergoeding wegens niet-concurrentie. De belastingplichtige verzet zich daartegen.

Voor de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen, afdeling Brugge, is er geen betwisting dat een morele schadevergoeding niet belastbaar is. Maar de vraag of het werkelijk gaat om een morele schadevergoeding dan wel om een gewone opzeggingsvergoeding of een vergoeding wegens niet-concurrentie, is een delicate feitenkwestie.

De rechtbank stelt vast dat de belastingplichtige in feite een globaal jaarlijks inkomen had, dat verdeeld werd over de Belgische vennootschap en de buitenlandse dochtermaatschappij. De niet-concurrentievergoeding is ten laste genomen door de Belgische vennootschap, want het beding in het contract met de Belgische vennootschap was ruimer (hele EU) dan dat in het contract met de buitenlandse dochtermaatschappij (enkel Frankrijk). De rechtbank neemt aan dat de buitenlandse dochtermaatschappij inderdaad geen vergoeding voor niet-concurrentie heeft betaald, want anders zou de betrokkene voor het niet-hebben van een concurrerende activiteit in Frankrijk twee maal een vergoeding hebben ontvangen.

De rechtbank stelt vast dat de belastingplichtige niet zelf ontslag heeft genomen : hij werd door zijn raad van bestuur in de steek gelaten en werd door de overnemer niet gesteund. Zij stelt ook vast dat het vertrek van de belastingplichtige bij de Belgische vennootschap heel wat aandacht in de media heeft gekregen. De omstandigheden van het vertrek hebben de belastingplichtige ontegensprekelijk morele schade toegebracht. Het is aannemelijk dat de buitenlandse dochtermaatschappij die morele schadevergoeding heeft betaald, omdat zij al geen vergoeding meer moest betalen voor niet-concurrentie. Dat de morele schadevergoeding gelijk is aan 17 maanden loon bij de buitenlandse dochtermaatschappij, is op zich niet relevant.

Rb. West-Vlaanderen, afd. Brugge, 15 februari 2016